

Twee misvattingen, maar toch nog een punt

Wie het (uitstekende) verslag van Pepijn van den Brink leest over de wedstrijd VBI 2- DUO zal de indruk krijgen dat ik het slachtoffer was van een paar grote misrekeningen.

Toch ligt het anders: het waren geen misrekeningen, maar grote misvattingen. Ik zal het met een paar diagrammen uitleggen.

Diagram 1

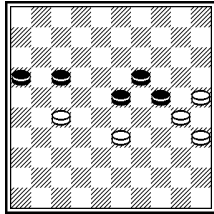

Diagram 2

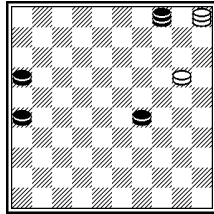

Diagram 3

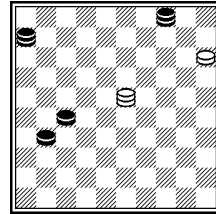
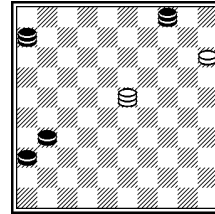

Diagram 4

D1. Stand na de 48^e zet van zwart. Wit kan remise maken door 25-20, 30-24, 35x24 (23-29A) 27-22, 24x44. A(17-21) 33-28. Had ik dit niet gezien en berekend? Jazeker. Waarom speelde ik dit dan niet? Na de slag 24x44 besloot ik tot: en wit verliest. Waarom? Ik speelde met de zwarte de onmogelijke zet 15-24. Resultaat: zwart wint op tempo. Een geweldige misvatting. Op zichzelf is het verrassend dat de ver teruggedrongen schijf op 44 noch door schijf 15, noch door 16 kan worden tegengehouden, maar dat ook de samenwerking van beide schijven niet helpt. Vanuit diagram 1 ging het verder met: 49. 33-29; 24x33. 50. 25-20; 33-38. 51. 20-15; 38-42. 52. 30-24; 19x30. 53. 35x24; 42-47. 54. 24-20; 47-36. 55. 27-21; 17x26. 56. 15-10; 36-4. 57. 10-5; 29-33. Hier miste ik een tweede remisekans. (D2) Als wit de dam naar 37 trekt, daarna de schijf naar 14 speelt en vervolgens de dam naar 15 speelt, dan is het nog steeds remise. Waarom deed ik dat niet? Wel, dat was het gevolg van de tweede en grootste misvatting: ik speelde 58. 20-15 in de stellige overtuiging dat zwart niet meer kon winnen omdat de “anti-Scoupe” op het bord was gekomen. In dat geval staan de schijven 16 en 26 te ver om te winnen. Pas na 58. ...; 29-33. 59. 5-37; 33-39 besepte ik dat er helemaal geen Scoupe-stand op het bord stond. Dan zou 4 een schijf moeten zijn. Met een dam op 4 is de stand simpel gewonnen. Even overwoog ik om meteen op te geven, maar snel raapte ik alle moed bijeen en zocht ik naar mogelijkheden om toch nog remise te maken. Als zwart meewerkt, is er nog iets mogelijk. 60. 37-48; 39-44. 61. 48-37; 44-50. 62. 37-14; 50-22. 63. 14-37; 22-11. 64. 37-14; 16-21. 65. 14-32; 11-16. 66. 32-14; 21-27. 67. 14-28; 16-7. 68. 28-14; 7-11. 69. 14-23; 11-6. Er werd gezegd (in de wandelgangen) en geschreven (door Pepijn) dat zwart hier naar 2 of naar 1 zou moeten gaan. Naar veld 2 is iets nauwkeuriger, maar bezetting van veld 1 maakt helemaal geen verschil. Er is voor zwart nog niets verloren, maar hij kan twee fouten maken: of hij speelt zijn beide schijven te ver door, of niet ver genoeg (zoals in de partij). Er volgde 70. 23-14; 26-31. 71. 14-23 en nu gebeurde waar ik op gehoopt had (D3) ; 4-22?? Het idee is goed, maar het moment verkeerd. De zwarte schijven staan niet ver genoeg. Wit speelde 72. 23-7; 22-28 gedwongen, anders loopt schijf 15 naar dam. 73. 7-16; 28-32. 74. 15-10! Remise. Hoe had het dan wel gemoeten? In diagram 3 moet zwart 31-36 spelen en na b.v. 23-19 de dam op 1 zetten. Na b.v. 19-28 volgt wel (4-18) 28-11 of 39 (18-23) en op 11-16 (of 39-43) kan zwart antwoorden met (27-31). Een andere mogelijkheid (en daar had ik meer rekening mee gehouden) was dat zwart zijn schijven ondoordacht te ver zou doorspelen. De consequenties daarvan zien we op diagram 4. Het maakt nu niet uit waar de tweede zwarte dam staat; er is voor zwart geen winst meer mogelijk. Op het moment dat hij 4-18 speelt, maakt wit remise door 28-17 of 28-39. Na het gedwongen (18-23) valt wit schijf 31 aan. Die moet gedekt worden met 23-37 en dan volgt weer 15-10. Zo ziet men: ook in hopeloze standen is er soms nog wel een kans op remise.